

Lupaus vahvistettu

”Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle sanoen: ’Minä teen liiton sinun kanssasi, ja sinusta tulee monien kansojen isä. Sinua ei enää kutsuta Abramiksi, vaan sinun nimesi on Abraham, sillä minä olen tehnyt sinusta monien kansojen isän.
1. Mooseksen kirja 17:3-5

1. Mooseksen kirjan kertomus on erittäin tärkeä vilpittömälle Raamatun tutkijalle. Sen sivuilla on luotu perusta Jumalan suunnitelmalle ihmisen pelastuksesta ja lopulta kaikkien maan sukukuntien siunauksesta. Siksi teemme hyvin, kun tutkimme sen kertomusta tarkasti ja sen sopusointua koko Raamatun kertomuksen kanssa. Tässä tarkastelussamme keskitymme 1. Mooseksen kirjan lukuun 16, 17 ja 18.

Kun tutkimme näissä kolmessa luvussa Jumalan toimintaa Abramian, myöhemmin Abrahamin, suhteen, on tärkeää pitää mielessä jumalallinen lupaus ”jälkeläisestä”. Abramille oli määrä tulla jälkeläinen, joka tulisi olemaan tärkeässä asemassa Jumalan suunnitelmassa. Kun tämä lupaus annettiin patriarkalle, hänen vaimonsa Sarai, myöhemmin nimeltään Saara, oli lapseton. Siitä huolimatta he molemmat uskoivat Jumalan lupaukseen ja odottivat kärsivällisesti lapsen syntymää. Lasta ei kuitenkaan tullut. 1. Mooseksen kirja 16:1

Odotus oli pitkä. Aluksi kului aikaa lupauksen antamisesta Abramian isän Terahin kuolemaan, juuri

ennen kuin he saapuivat Kanaanin maahan. Nyt oli kulunut vielä kymmenen vuotta, eikä lasta ollut vielääkään tullut. Sarai oli paitsi hedelmätön, myös jo iäkäs, ja hänen uskonsa siihen, että hänestä tulisi luvatus siemenen äiti, alkoi hiipua. Ilmeisesti hän uskoi edelleen Jumalan suunnitelmaan siemenen suhteen, mutta alkoi miettiä, oliko Jumalan tahto, että juuri hänestä tulisi äiti.

Mietiskellessään tätä asiaa ja halutessaan toimia yhteistyössä Herran kanssa, jos mahdollista, hän ehdotti Abramille, että hänen palvelijattarensa Hagar toimisi lapsen äitinä. Nykypäivän kristillisten normien mukaan tätä saatettaisiin pitää epäeettisenä menettelynä, mutta ilmeisesti sitä ei pidetty tuolloin sopimatonta. Joka tapauksessa Herra ei nuhdellut siitä Saraiia eikä Abramia, vaikka hän ei tunnustanutkaan tämän liiton tuloksena syntynyttä lasta luvatuksi jälkeläiseksi. jakeet 2,3

Luonnollisesta näkökulmasta Sarain ehdotus ei kuitenkaan osoittautunut tyydyttäväksi ratkaisuksi asiaan. Sarain suureksi yllätykseksi Hagar alkoi halveksia emäntäänsä heti, kun hän sai tietää odottavansa lasta. Tuohon aikaan kykyä saada lapsia arvostettiin erittäin paljon, ja ilmeisesti Hagar alkoi tuntea olevansa Saraiin nähden selvästi ylivoimainen ja käyttäytyi sen mukaisesti. jae 4

Sarai kertoi tilanteesta Abramille ja huudahti: ”Minun vääryteni olkoon sinun päälläsi”, yrittäen näin syyttää Abramia tapahtumien käänteestä. (joe 5). On täysin mahdollista, että Saara odotti aluksi, että jos Hagar saisi lapsen, hänestä tulisi jollain tavalla lapsen sijaisäiti, ja Hagar astuisi sivuun vaatimatta äitiyden oikeuksia. Nyt kuitenkin Sarai tajusi Hagarilta tämän asenteesta, ettei tällaiselle

järjestelylle ollut toivoa, joten hän alkoi ymmärtää, että oli ollut epäviisasta ehdottaa tätä menetelmää siemenen saamiseksi Abramille.

Myös Abram tajusi, että asiat eivät sujuneet toivotulla tavalla, joten uskollisuudesta Saraille hän antoi tämän toimia Hagarille miten tahansa tämän katsoi sopivaksi. Jakeen 6 mukaan Sarai kohteli Hagaria ankarasti, luultavasti lisäämällä tämän velvollisuuksia ja tehtäviä. Jotkut historioitsijat väittävät, että tuolloin voimassa olleiden lakien mukaan olisi ollut laitonta myydä Hagar ja siten päästä hänestä eroon. Ehkäpä tämä oli syy siihen, että hänen taakkojaan lisättiin, toivossa että hän hylkäisi talon ja pakenisi, mikä oli juuri se, mitä hän teki.

Jumala puuttuu asiaan

Tässä vaiheessa Herra puuttui asiaan. Hänen enkelinsä, eli sanansaattajansa, löysi Hagar ”lähteeltä, joka oli tiellä Shuriin”. Shur oli nimi suurelle linnoitetulle muurille, joka erotti Egyptin Kanaanista. Ilmeisesti Hagar yritti palata omien kansalaistensa luo Egyptiin, mutta Herra puuttui asiaan ja käski enkelinsä välityksellä häntä palaamaan ja alistumaan emäntänsä alaisuuteen. 1. Mooseksen kirja 16:7-9

Sitten enkeli lausui merkittävän profetian. ”Herran enkeli sanoi hänelle: Minä teen sinun jälkeläisesi lukemattomiksi, niin että niitä ei voi laskea. ... Katso, sinä olet raskaana ja synnytät pojan, ja sinä annat hänelle nimen Ismael, sillä Herra on kuullut sinun ahdistuksesi.” (jakeet 10, 11). Historioitsijat näyttävät olevan melko yksimielisiä siitä, että suuri

osa Lähi-idän arabimaiden väestöstä on Ismaelin jälkeläisiä.

Hagar oli hyvin vaikuttunut Herran enkelin vierailusta. Kaivo, jonka luona enkeli löysi hänet, oli nimeltään Beer-Lahai-Roi, mikä heprean kielellä tarkoittaa ”Elävän, joka näkee minut, kaivo”. Hagar näytti ymmärtävän, että Herra oli valvonut häntä ja että vaikka hän oli paennut Abramin ja Saaran luota, hän ei ollut pystynyt pakenemaan Abramin Jumalaa. Hän palasi emäntänsä luo, ja aikanaan Ismael syntyi. Jakeet 13–16

Tästä kokemuksesta oli opetus myös Saarille ja todellakin kaikille, jotka pyrkivät palvelemaan Herraa. Opetus on se, ettei mitään saavuteta yrittämällä paeta koettelemuksiamme tai pakottamalla niitä pois elämästämme. Sarain uskon puute oli tuonut hänen elämänsä vakavan koettelemuksen, ja hän ajatteli pääsevänsä siitä eroon pakottamalla Hagar pakenemaan. Herra kuitenkin toi kokemuksen takaisin hänen luokseen. Luultavasti kokemus pehmentäi myös Hagarin asennetta. Joka tapauksessa Raamatun kertomus osoittaa, että nämä kaksi naista asuivat tämän jälkeen yhdessä 15–17 vuotta.

Jumalan liitto vahvistettiin

Kolmetoista vuotta oli nyt kulunut, ja 1. Mooseksen kirjan 17:1:ssä luemme: ”Kun Abram oli yhdeksänkymmentäyhdeksänvuotias, Herra ilmestyi Abramille ja sanoi hänelle: ’Minä olen Kaikkivaltias Jumala; vaella minun edessäni ja ole täydellinen. Jumalan lausunto, että Abramin tulisi olla ”täydellinen”, tulisi tulkita pikemminkin ”täydelliseksi” tai ”vanhurskaaksi”. Abram oli langenneen ja

kuolevaisen ihmiskunnan jäsen, ja täydellinen käytös oli hänen kykyjensä ulkopuolella, mikä oli varsin . Siitä huolimatta hän saattoi olla vanhurskas Herran edessä. Tämä on mahdollista kaikille Jumalan kansalle, eikä mikään vähemmän ole Herralle hyväksyttävää.

Jakeissa 2–8 Jumala toisti Abramille aiemmin tekemänsä liiton ja laajensi joitakin sen piirteitä. Koska nimien merkityksillä on suuri merkitys jumalallisen suunnitelman toteutumisessa, Herra muutti Abramin nimen, joka tarkoittaa ”ylistetty isä”, nimeksi Abraham, joka tarkoittaa ”monien kansojen isä”. Alkuperäinen liiton lausuma takasi siunaukset kaikille kansoille luvatus siemenen kautta, mutta näissä jakeissa Herra laajentaa tätä ajatusta lupaamalla, että Abrahamista tulisi ”monien kansojen isä”, joka siten tulisi siunatuksi. Termi ”isä” tarkoittaa elämänantajaa, ja tämä oli Jumalan tapa selittää, että siunaus, jonka kansat saisivat Abrahamin siemenen kautta, olisi elämän siunaus.

Apostoli Paavali lainaa tätä lupausta ja osoittaa, että kaikki, jotka harjoittavat ”Aabrahamin uskoa” Jumalan hänelle antamiin lupauksiin, ovat siten kelpollisia olemaan hänen ”jälkeläisiään” (Roomalaiskirje 4:16–18). Osa näistä jälkeläisistä on maallisia, osa taivaallisia, mutta tärkeä totuus, jota Paavali korostaa, on se, että ei tarvitse olla Aabrahamin luonnollinen jälkeläinen ollakseen osa hänen jälkeläisiään.

”Sinusta tulee kuninkaita”, Jumala lupasi Abrahamille (1. Moos. 17:6). Vuosisatoja myöhemmin Israelin kansan kuninkaat tulivat Abrahamin suvusta. Tämän lupauksen pääasiallinen täytyminen liittyy kuitenkin Abrahamin hengelliseen

siemeneen – Jeesukseen, päähän, ja kirkkoon, hänen ruumiiseensa (; Gal. 3:16, 27–29; Kol. 1:18). Jeesus on kuninkaiden Kuningas, ja hänen seurakuntansa hallitsee hänen kanssaan kuninkaina tuhat vuotta. Ilmestyskirja 5:10; 20:6

1. Mooseksen kirjan 17:8 mukaan vaikka Abraham asui tuolloin Kanaanissa, hän oli ”muukalainen” eli vieras siinä maassa. Abraham kuoli ilman, että hän olisi saanut haltuunsa maata, jonka Jumala oli hänelle luvannut; myöskään lisä tai Jaakob eivät saaneet sitä haltuunsa. (Hepr. 11:8-10,13). Abrahamin maalliset jälkeläiset saavat kuitenkin maan haltuunsa, kun heidät herätetään eloon ylösnousemuksessa. On erittäin tärkeää pitää mielessä Jumalan ikuinen näkökulma, kun tutkimme Hänen Sanaansa, jotta emme joutuisi sekaannukseen ja erehdykseen yrittäessämme selvittää, miten jotkut Hänen lupauksistaan täyttyvät.

Ympärileikkaus – merkki Jumalan liitosta

1. Mooseksen kirjan 17:10–14:ssä Jumalan ohjeet Aabrahamille ympärileikkauksesta annettiin ”liiton merkinä” heidän välillään. Paavali puhuu ympärileikkauksesta ”merkinä” uskosta, jota Aabraham oli jo osoittanut Jumalaa ja hänen lupauksiaan kohtaan, ja kaikille niille, jotka kulkevat samoilla uskon askeleilla. Roomalaiskirje 4:11, 12

Uudessa testamentissa ympärileikkausta käytetään symboloimaan sydämen yksimielisyyttä ja tarkoituksen puhtautta. Se on paljolti sama ajatus kuin se, joka sisältyy Herran lausuntoon Abrahamille, että hänen tulisi olla ”vanhurskas”. Vaikka Abrahamin hengellisiä jälkeläisiä ei vaadita harjoittamaan kirjaimellista ympärileikkausrituaalia,

heitä kehoitetaan ympärileikkaamaan sydämensä ja hylkäämään kaikki lihan epäpuhtaudet. Paavali kirjoitti: ”Ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus, hengessä ja Kristuksessa, ei kirjaimessa; jonka kiitos ei ole ihmisiltä, vaan Jumalalta.” ”Te olette ympärileikattuja ilman käsin tehtyä ympärileikkausta, kun olette riisuneet lihan synnin ruumiin Kristu n ympärileikkauksella.” Roomalaiskirje 2:29; Kolossalaiskirje 2:11

On sopivaa, että kaiken kattavan Abrahamin liiton merkinä on ympärileikkaus. Kun otamme huomioon Uuden testamentin selityksen siitä, mitä ympärileikkaus merkitsee, se tarkoittaa, että kukaan ei saa Abrahamin liiton mukaisia siunauksia muuten kuin sydämen ja motiivien puhtauden perusteella Herran edessä sekä vakaana pysyvän uskon perusteella Hänen lupauksiinsa ja lakiensa vanhurskauteen.

Sarain nimen muutos

Palataksemme 1. Mooseksen kirjan 17. lukuun, jakeissa 15 ja 16 Herra paljastaa Abrahamille, että Sarain nimi oli muutettava Saaraksi – mikä tarkoittaa ”jaloa naista”, koska hänestä oli tarkoitus tulla kuninkaiden äiti. Apostoli Paavali selittää, miksi Herra pitää Saaraa kuninkaiden äitinä, toteamalla, että se johtuu siitä, että hän symboloi liittoa, jonka kautta Abrahamin hengellinen siemen kehittyy. Siten Saara on niiden samojen kuninkaiden äiti, joiden symbolinen isä on Abraham. Nämä ovat niitä kuninkaita, joista Paavali sanoo olevan ”lupauksen lapsia”, joiden on määrä hallita tuhat vuotta kaikkien maan sukujen siunaukseksi. Galatalaiskirje 4:22–31

lisakille annettu lupaus

Aabrahamilla oli suuri usko Jumalan lupauksiin, mutta se ei ollut täydellinen usko. Toisinaan se horjui, ja yksi näistä hetkistä on kirjattu 1. Mooseksen kirjan 17:17,18. Huolimatta Saaran hedelmättömyydestä Abrahamilla oli uskoa uskoa, kun Jumala antoi hänelle ensimmäisen kerran lupauksen, että Saara synnyttäisi hänelle pojan, koska Saara oli silloin paljon nuorempi. Nyt kuitenkin hedelmättömyyden lisäksi Saara oli yhdeksänkymmentä vuotta vanha. Kun Herra tällä kertaa kertoi Abrahamille, että Saara synnyttäisi pojan, Abraham ”kaatui kasvoilleen ja nauroi”. jae 17

Kohdan mukaan Abraham epäili sydämessään, että sellainen asia voisi tapahtua, ja noustuaan maasta hän rukoili Herran edessä: ”Oi, jospa Ismael saisi elää sinun edessäsi!” Tämän pyynnön ajatuksena näyttää olevan, että Ismaelista tulisi lupauksen siemen. Jumala vakuutti Abrahamille, että Ismael saisi elää ja hänestä tulisi suuren kansan isä; mutta mitä tuli luvattuun siemeniin, Saaran oli määrä saada lapsi, jonka nimi olisi lisak, ja hänestä tulisi lupauksen liiton perillinen. jakeet 18–21

lisak oli määrä syntyä ”tänä määrää aikana ensi vuonna”, kuten jakeessa 21 sanotaan. Tämä oli ajallinen profetia, jolla oli Abrahamille huomattava merkitys. Hän oli odottanut monta pitkää vuotta, että Jumala täyttäisi lupauksensa jälkeläisestä, mutta koko tuon ajan ei ollut annettu mitään viitteitä siitä, kuinka kauan odottaminen vielä jatkuisi – ennen tätä hetkeä. Jumala on samalla tavalla koetellut useimpien kansansa jäsenten uskoa tämän samanlaisen odottamisen kautta. Opetuslapset kysyvät Jeesukselta hänen ylösnousemuksensa

jälkeen: ”Aiotko sinä nyt palauttaa valtakunnan Israelille?” Jeesus vastasi: ”Ei ole teidän asiallanne tietää aikoja tai hetkiä, jotka Isä on asettanut omaan valtaansa.” Apostolien teot 1:6,7

Usein kun odotettujen tapahtumien aika lähestyy, Herra paljastaa salaisuuden palvelijoilleen. Nooa työskenteli pitkään arkin rakentamisessa, luultavasti ilman tarkkaa käsitystä siitä, milloin tulva tulisi, mutta lopulta Herra sanoi: ”Vielä seitsemän päivää.” (1. Mooseksen kirja 7:4). Niinpä nytkin Herra sanoi Abrahamille: ”Tänä määräaikana ensi vuonna.” Ottaen huomioon, mitä Abraham ajatteli sydämessään siitä, kuinka epätodennäköistä oli, että Saaran synnyttäisi hänelle pojan, ehkä Herra antoi hänelle tämän tarkan tiedon vahvistaakseen hänen uskoaan.

1. Mooseksen kirjan 17. luvun loppujakeissa kerrotaan, että Abraham totteli nopeasti Herran ohjeita ympärileikkauksesta, ”liiton merkistä”. ”Samana päivänä”, kertomus kertoo, hän antoi ympärileikata kaikki talonsa miehet, itsensä ja poikansa Ismaelin mukaan lukien (jakeet 23–27). Raamatussa on paljon todisteita siitä, että Herra arvostaa nopeaa tottelevaisuutta. Abrahamin tapauksessa hänen nopeutensa viittaa myös siihen, että hänen uskonsa Jumalan lupaukseen Saaran suhteen oli palautunut ja että hän halusi toteuttaa kaikki liittoon liittyvät velvollisuutensa.

Jumala ilmestyy Abrahamille

Mamre oli amorilainen, joka oli aiemmin liittynyt Abrahamin seuraan, kun tämä pelasti veljenpoikansa Lotin (1. Moos. 14:13). 1. Mooseksen kirjan 18:1:ssä ilmaisu ”Mamren

tasangot” tarkoittaa ilmeisesti tasankoja, jotka kuuluivat Mamrelle, sillä Abraham oli vain vierailija maassa. Ilmeisesti hän oli kuitenkin ystävällisissä väleissä monien kanaanilaisten, kuten Mamren ja muiden, kanssa.

”Herra ilmestyi” Abrahamille, teksti sanoo, mutta myöhemmin tämä ilmestyminen osoittautuu ”kolmen miehen” vierailuksi, jotka toimivat Herran sanansaattajina (jae 2). Tällaista ilmaisutapaa käytetään Raamatussa varsin usein, kun siinä puhutaan Herran toiminnasta ihmiskunnan jäsenten kanssa. Kukaan ihminen ei voi nähdä Jumalaa ja jäädä eloon (2. Moos. 33:20). Kun Hän kuitenkin lähettää sanansaattajansa, Hän odottaa, että ne, joiden luona he vierailevat, kohtelevat heitä arvokkaasti ja ottavat huomioon heidän välittämänsä sanoman.

Nämä ”kolme miestä”, jotka vierailivat Abrahamin luona, olivat enkeleitä – toisin sanoen hengellisiä olentoja –, jotka olivat materialisoituneet voidakseen keskustella vapaasti patriarkan kanssa. Uudessa testamentissa apostoli Paavali viittaa heihin tällä nimellä ja mainitsee implisiittisesti Abrahamin vieraanvaraisuuden esimerkkinä, jota on syytä jäljitellä. ”Älkää unohtako vieraanvaraisuutta”, hän kirjoittaa, ”sillä sen kautta jotkut ovat tietämättään vierailleet enkeleitä.” Heprealaiskirje 13:2

Aabrahamin vieraanvaraisuus

Meidän on asetettava Abrahamin asemaan ymmärtääksemme hänen suurta halua saada odottamattomat vierailijansa tuntemaan olonsa kotoisaksi. Ei ollut niin, että hän olisi asunut vilkkaalla kaupunkikadulla, jota tuhannet ihmiset

kulkisivat päivittäin. Sen sijaan hän asui ”tasangoilla” ja teltassa. On täysin mahdollista, että saattoi kulua päiviä, jolloin yksikään muukalainen ei kulkenut hänen teltansa ohi. Nyt heitä oli kolme, ja he antoivat kaikki tavoin ymmärtää olevansa varsin tärkeitä miehiä.

Aabrahamin mielestä tämä oli erityinen tapahtuma, ja hän halusi saada siitä irti mahdollisimman paljon. Aabraham oli itse tärkeä mies siinä osassa maailmaa ja tottunut antamaan ohjeita, kun halusi asioiden tapahtuvan. Hän antoi Saarelle ohjeet auttaa valmistamaan ateria näille poikkeuksellisille vieraille. Sama pätee nuoreen mieheen, jolle hän käski teurastaa nuoren vasikan ja valmistaa sen ateria 1. Mooseksen kirja 18:6,7

Abraham osoitti jonkin verran innostusta kolmen miehen vierailusta, sillä kertomuksessa sanotaan, että hän ”juoksi karjan luo” ja valitsi itse vasikan, jonka hän tiesi olevan mureaa syötäväksi. Herran vierailut hänen valtuutettujen lähettiläidensä kautta eivät olleet Abrahamille mitään uutta. Vaikka apostoli Paavali selittää, että hän ”vierailutti enkeleitä tietämättään”, on täysin mahdollista, että hän näki näissä kolmessa miehessä jotain enemmän kuin he paljastivat. Joka tapauksessa hän osoittautui ystävälliseksi ja vieraanvaraiseksi isännäksi, ja Saara näyttää toimineen mielellään yhteistyössä hänen kanssaan.

Viesti Saarelle

Abraham seisoi vierailijoidensa syödessä ja otti siten palvelijan roolin (1. Mooseksen kirja 18:8). Syödessään kolme miestä tiedusteli Saaran olinpaikkaa. Vaikka Saara oli auttanut aterian

valmistuksessa, hän oli ilmeisesti pysynyt tähän asti poissa näkyvistä. Sitten näiden vieraiden edustaja sanoi Abrahamille: ”Minä palaan varmasti luoksesi elämän aikana, ja katso, vaimosi Sarah saa pojan.” jae 10

Ilmeisesti telta ei ollut kaukana siitä, missä miehet söivät, sillä Saara kuuli tämän ilmoituksen ja ”nauroi sisällään” tai, kuten me sanoisimme, ”nauroi itsekseen”. Enkeli kuitenkin tiesi, että hän oli nauranut, ja kun hän viittasi siihen myöhemmin, Saara kiisti sen, mutta enkeli sanoi: ”Ei, vaan sinä nauroit.” jakeet 12–15

”Onko mikään liian vaikeaa Herralle?” Tämä on kertomuksen käytännön opetus meille. Tällä on suuri merkitys Jumalan suunnitelman toteutumiselle. Ehkä yksi syy, miksi Herra salli Abrahamin ja Saaran vanhentua niin paljon ennen lisäkin syntymää, oli juuri se, että Hän halusi osoittaa, että Hän, eikä he, oli vastuussa kaikkien lupauksiensa täyttymisestä.

Nykypäivän kirkkokunta, ja vuosisatojen ajan, on virheellisesti kuvitellut, että Jumalan tarkoitusten menestys maan päällä riippuu ihmisen ponnisteluista. Meidän kaikkien pitäisi olla iloisia siitä, että näin ei ole, ja että hänen suunnitelmansa siunata kaikki maan sukukunnat Abrahamin siemenen kautta toteutuu varmasti. Se on varmaa huolimatta kaikista olosuhteista, jotka näyttävät viittaavan päinvastaiseen. Se on ”toivo, joka meillä on sielun ankkurina, varma ja vakaa”. Haprealaiskirje 6:19

Jumala koettelee Abrahamia

Herra ottaa palvelijansa luottamukseensa asioissa, jotka koskevat heitä ja niitä, joista he ovat erityisen

kiinnostuneita. Yleisesti ottaen totuuden valaisemien Jumalan kansan tulisi olla kiinnostunut koko ihmiskunnasta. Heillä tulisi olla Abrahamin henki ja heidän tulisi osoittaa innostusta Jumalan suunnitelmaa kohtaan – suunnitelmaa, jonka mukaan Abrahamin jälkeläisten kautta kaikki maan sukukunnat tulevat siunatuiksi.

Herra oli päättänyt tuhota Sodomian kaupungin sen törkeän pahuuden vuoksi. Hän käytti kuitenkin tilaisuutta hyväkseen koetellakseen Abrahamin kiinnostusta kaupungin asukkaita kohtaan ja erityisesti hänen huolenpitoaan omia sukulaisiaan – siellä asuneita Lotia ja tämän perhettä – kohtaan. ”Pitäisikö minun salata Abrahamilta se, mitä aion tehdä, kun otan huomioon, että Abrahamista tulee varmasti suuri ja mahtava kansa ja että kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi hänessä?” 1. Mooseksen kirja 18:17, 18

Tässä kohdassa meille annetaan mielenkiintoinen esimerkki siitä, kuinka Jumala ottaa huomioon palvelijoidensa henkiset rajoitukset, jotta he voisivat ymmärtää hänen näkökulmaansa. Parafraasina Jumalan lausunnosta Abrahamille se viittaa siihen, että hän oli kuullut raportin, jonka mukaan Sodomian ja Gomorran asukkaat olivat hyvin jumalattomia, joten hän oli tullut alas tutkimaan asiaa. Jos he olivat niin jumalattomia kuin raportti antoi ymmärtää, hän varmasti tuhoaisi heidät. Tietenkin maailmankaikkeuden Luoja ja taivaan ja maan Jumala ei tarvinnut tulla henkilökohtaisesti maan päälle saadakseen tarvitsemansa tiedot. Tämä oli vain hänen tapansa puhua Abrahamin ymmärryksen tasolla.

Abraham rukoilee

Abraham ilmeisesti tajusi, että Herra aikoi tuhota Sodomian ja Gomorran. Hän pyysi Herraa hartaasti säästämään kaupungin, varsinkin jos siellä osoittautuisi olevan muutama vanhurskas sielu. Abraham kysyi aluksi, säästettäisiinkö kaupunki, jos siellä löytyisi viisikymmentä vanhurskasta sielua. Kun hän jatkoi lukumäärän pienentämistä, on mahdollista, että hänellä oli mielessään Lot ja tämän perhe. 1. Mooseksen kirja 18:23–32

Herra osoitti sekä kärsivällisyyttään Abrahamia kohtaan että halukkuuttaan osoittaa armoa suostumalla hänen pyyntöönsä, vaikka tämä laski lukumäärää yhä edelleen. Lopulta oikeamielisiä ei löytynyt edes vaadittua kymmentä, joten kaupungit tuhottiin. 1. Mooseksen kirja 19:24, 25

Tämä nostaa esiin tärkeän seikan, kun otetaan huomioon Jumalan lupaus siunata kaikki maan kansat. Jeesus viittaa siihen, ettei mitään yritystä tehty saada Sodoma ja Gomorra katumaan. Jos niin olisi tehty, Jeesus selitti, ne olisivat säilyneet eivätkä tuhoutuneet. (Matteus 11:23, 24). Mikä tärkeintä, Jeesus selitti myös, että valtakunnan tuomionpäivän aikana heille annetaan tilaisuus katua, muuttaa tapojaan ja saada elämä. Näin näemme selkeän esimerkin siitä, että heidät muistetaan yhdessä muun maailman kanssa, sopusoinnussa Aabrahamille annettun lupauksen kanssa, että hänen jälkeläistensä kautta kaikki maan sukukunnat tulevat siunatuiksi. Kuinka innokkaasti odotammekaan tämän ja kaikkien Jumalan ihmiskunnalle antamien lupauksien pian tapahtuvaa täyttymistä!